

Γ' ΤΑΞΗ ΓΕΝ.ΛΥΚΕΙΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α'

ΘΕΜΑ Α.1.

1. Σε ποια σημεία βασιζόταν το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα των βιομηχανικών χωρών της Ευρώπης και τον Η.Π.Α. κατά το 19^ο αιώνα;
(Μονάδες 14)
2. Ποιος ήταν ο αντίκτυπος της διεθνούς οικονομικής κρίσης του 1929 στην εσωτερική πολιτική ζωή της Ελλάδας;
(Μονάδες 14)

ΘΕΜΑ Α.2.

1. Ποιο είναι το περιεχόμενο των παρακάτω όρων:
 - α) Αλυτρωτισμός.
 - β) Νιού-ντελ (new deal).
 - γ) Νεοτουρκικό κίνημα.
 - δ) Χάτι χουμαγιούν.
 (Μονάδες 12)
2. Να γράψετε στο τετράδιό σας τους αριθμούς της στήλης Α και δίπλα σε κάθε αριθμό ένα από τα γράμματα της στήλης Β, ώστε να προκύπτει η σωστή αντιστοίχιση.

Στήλη Α	Στήλη Β
1. Κήρυξη της αβασίλευτης δημοκρατίας στην Ελλάδα	α. 1945
2. Ρύψη της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα	β. 1856
3. Συνθήκη του Παρισιού	γ. 1945
4. Συμφωνία της Γιάλτας	δ. 1919
5. Συνθήκη των Βερσαλλιών	ε. 1924

(Μονάδες 10)

ΟΜΑΔΑ Β'**ΘΕΜΑ Β.1.**

Αντλώντας στοιχεία από τα παρακάτω κείμενα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις απαντήστε στα ακόλουθα ερωτήματα: α) ποιες ήταν οι αιτίες ανάπτυξης του φιλελληνικού κινήματος

(Μονάδες 12)

και β) πώς αυτό επηρέασε την εξωτερική πολιτική των Μεγάλων Δυνάμεων απέναντι στην ελληνική επανάσταση καθώς και την έκβασή της.

(Μονάδες 13)

«Θεωρήθηκε εξάλλου από το σουλτάνο και τους συμβούλους του ... ότι το αποτελεσματικότερο μέτρο για τη μη εξάπλωση της επανάστασης στην Ελλάδα και σε άλλες επαρχίες και για την κατάστολή της στις ήδη επαναστατημένες περιοχές ήταν η εξαπόλυση τρομοκρατίας. Έτσι άρχισε από την Κωνσταντινούπολη πρώτα, νέο κύμα άγριων διωγμών, που επεκτάθηκε σε όλες σχεδόν τις περιοχές της αυτοκρατορίας, όπου υπήρχαν ελληνικοί πληθυσμοί στη διάθεση των τουρκικών αρχών... Με τους άγριους αυτούς διωγμούς ο σουλτάνος ενοχοποίησε τον εαυτό του κρίσιμα στην κοινή γνώμη των πολιτισμένων εθνών. Ο απεργχονισμός του Πατριάρχη προ πάντων προκάλεσε συγκλονιστική εντύπωση σε όλους τους χριστιανούς της οικουμένης.»

(*Ιστορία του ελληνικού έθνους*, Εκδοτικής Αθηνών, τ. ιβ, σ. 130,136)

«Σύντομα το ελληνικό ζήτημα έγινε υπόθεση της Ευρώπης και γενικότερα της ανθρωπότητας και του πολιτισμού, υπόθεση που την υποστήριζαν ταυτόχρονα, κατά περίεργη αληθινά συγκυρία, όλα τα μεγάλα και ποικίλα πολιτιστικά και πολιτικά ιδεολογικά ρεύματα της εποχής, ο κλασικισμός, ο ρομαντισμός, ο φιλελευθερισμός, αλλά και ο χριστιανισμός, ο χριστιανικός κλήρος, έστω και αν αυτός ήταν φιλικά διακείμενος προς τους μοναρχικούς, τους εχθρούς των επαναστάσεων... Επιγραμματικός είναι ο χαρακτηρισμός του φιλελληνισμού από το Γερμανό ιστορικό Mendelssohn Bartholdy: «ο φιλελληνισμός», γράφει, «είχε γίνει μια δύναμη. Ισοπέδωσε τις μέγιστες πολιτικές αντιθέσεις και ένωσε τα εχθρικά πολιτικά κόμματα σ' έναν κοινό ενθουσιασμό. Επέδρασε όπως συνήθως ενεργούν μόνο τα θρησκευτικά κινήματα: γκρέμισε τους μεσότοιχους των κοινωνικών τάξεων και των εθνικών συνειδήσεων... Ο φιλελληνικός αυτός πυρετός ήταν γενικός, έγινε «θρησκεία της νεότητας και των γηρατειών», κατά την έκφραση του ίδιου Γερμανού ιστορικού. «Ελληνομανία» την ονομάζει η αυστριακή κατασκοπεία και τους φιλέλληνες «Ελληνομανείς»...

(Απόστολος Ε. Βακαλόπουλος, *Νέα ελληνική ιστορία 1204-1985*. Βάνιας, Θεσ/νίκη 1987, σ. 170-172, Σχολικό Βιβλίο, σ. 25-26).

ΘΕΜΑ Β.2.

Χρησιμοποιώντας στοιχεία από το παρακάτω κείμενο και με βάση τις ιστορικές σας γνώσεις, α) αναλύστε τα πρώτα γεγονότα της Μεταπολίτευσης έως τις πρώτες εκλογές της 17ης Νοεμβρίου 1974. (Μονάδες 12). β) Στη συνέχεια προσδιορίστε τη σχέση της ελληνικής μεταπολίτευσης με την τουρκική εισβολή στην Κύπρο και καταγράψτε τα εσωτερικά γεγονότα στο νησί κατά τη διάρκεια του 1974. (Μονάδες 13)

“Ελληνίδες και Έλληνες,

Αναλαμβάνω την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας υπό συνθήκες κρίσιμους και δι' αυτήν και δι' ολόκληρον τον ελληνισμόν.

Η κυβέρνηση, ο σχηματισμός της οποίας ολοκληρώνεται αύριον, έχει πρώτον και υπέρτατον χρέος να αντιμετωπίσει όλους τους εξωτερικούς κινδύνους που επεσωρεύθησαν από τα πρόσφατα, δραματικά γεγονότα. Την ώρα αυτήν η σκέψις μου στρέφεται πρωτίστως προς την δοκιμαζομένην Μεγαλόνησον, της οποίας την ανεξαρτησίαν και ακεραιότητα θα προσπίσωμεν δι' όλων μας των δυνάμεων με σταθερότητα και με πίστιν εις τας αρχάς του δικαίου και τας παραδόσεις της ιστορίας μας.”

(Διάγγελμα του πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή στις 25 Ιουλίου 1974, αμέσως μετά την ορκωμοσία του πρώτου κλιμακίου της κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Σχολικό βιβλίο, σ. 160)

“Μετά τις δραματικές εξελίξεις του 1974, το Κυπριακό παρουσίασε μια μακρά περίοδο στασιμότητας. Η τουρκική εισβολή είχε ως συνέπεια την πλήρη ανατροπή των πολιτικών, δημογραφικών και οικονομικών δεδομένων στο νησί. Ως τότε οι Ελληνοκύπριοι είχαν τον πλήρη έλεγχο του κράτους, έχοντας προσφέρει στους Τουρκοκύπριους τους λεγόμενους θύλακες, που απάρτιζαν πολύ μικρό ποσοστό του κυπριακού εδάφους. Με την de facto διαίρεση του νησιού σε ελληνική και τουρκική ζώνη, η δεύτερη κάλυπτε το 36% του εδάφους του νησιού, ενώ οι Τούρκοι αποτελούσαν το 18% του πληθυσμού. Από άποψη πλουτοπαραγωγικών πηγών, η δυσαναλογία ήταν ακόμη μεγαλύτερη.”

(Σ. Ριζά, Ι. Στεφανίδη, “ Το Κυπριακό 1974-2004: οι ατελέσφορες μεσολαβητικές προσπάθειες”, *Ιστορία του Νέου Ελληνισμού 1770-2000*, τ. 10, σ.51.)